

vanje, kakor je tudi v družih deželah navadno, na deželne stroške zgodi. Preiskovati se morajo pa zdravilne vode na svojim izvirku, scer po pošiljanju zgubé veliko svoje puhteče moči;

2) de naj bi g. Hofmann primerno poslopje za toplíce sozidal;

3) de naj bi gospoda Malner in Majer, ki sta že veliko za Bled storila, napravila na jezeru dostojne koplje;

4) naj bi se sozidale še nekatere nove pripravne pohoštva za goste, de bo vsak, ki tje pride, tudi gotovo stanovanje dobil; res je scer, detesnota le malo tednov terpi, pa ravno to, de se je treba za tisti kratki čas že več tednov naprej napovedati, je gostam silno nadležno in marsikteriga vstraši, de se še za Bled ne zmeni ne. Kakor smo zvedili, bo gosp. Ulrich na prav prijetnim kraju novo hišo zidal; to je prav;

5) naj bi že enkrat stare razpartije zavolj nove ceste na Mlin jenjale in se poštena cesta napravila, de ne bo, kakor dozdej, treba skozi pekel v nebesa iti; saj ni treba, de bi mogla cesta vsacimu pred nosam memo iti; dobra reč se bo tudi delječ od ceste našla;

6) de bi se za pripravne vozove skerbalo, ki bi poléti in v jeseni saj vsaki drugi dan — tode ne predrago — ljudi sém ter tje vozili.

To so vošila, ki mi jih je g. Dr. Gruber izročil, rekoč: „Krajci še ne véste, kaj še zna iz Bleda biti, ki imenitni „Išcl“, kamor vsako léto sile veliko premožne gospode zahaja, v lepoti in zdravim prijetnim zraku še prekosí. Pa začeti se mora popravljeni, de bo vse čedno in pripravno. Zdej je čas nastopil — je g. dohtar dalje rekel — de je med bogatini šega, bolj hladne koplje obiskavati, in Blejske z Blejskim jezeram so kakor nalaš zato. Po železnici ni delječ v Bled. Kmaló se bo začelo od Bleda po svétu govoriti, in veliko dénarja se bo nosilo gori.“ Tako g. dohtar.

Pri vsaki napravi je pa treba, de en mož kot vodnik na noge stopi, ki ima živo ljubezen do svojiga kraja, in ki zaupanje svojih sosedov vživa, — gosp. Prešerin je vés mož zato; naj bi se iskreni domoljub v prid Blejcov lotil prerojstva svojiga kraja, za kteriga je narava neizrečeno veliko storila — njegovi prebivavci pa skoraj — nič.

Še dve veseli reči imam opomniti iz Bleda; ena zadéva pridno skerb učenikov za ljudske šole pod vodstvom visoke časti vredniga gosp. fajmoštra Peharca; druga pa, de gosp. kaplan Puhar po opravljenih duhovnih dolžnostih za zmirej večí izobraženje svoje imenitne znajdbe — svitlopíse na steklo delati — se veliko trudi. Bog mu daj le kakiga blagiga pripomočnika, de bi v stan prišel, si izverstniga potrebniga orodja omisliti. Lepe izdelke njegove umetnosti smo vidili pri njem, ki bojo deloma v razstavo v London šle.

Dr. B.

Novičar iz slovenskih krajev.

Iz Horvaške meje. Tergatev je pri nas in na Horvaškim dokončana, na nekterih krajih se je boljši, na nekterih slabji obnesla; vino ne bo kaj dobro; vunder je Presburško vedro Horvaškiga mošta na 5 do 6 gold. postavljeno. Iz Zagreba se sliši, de so vsi živeži tam tako dragi, de nihče take dragíne ne pomni; tudi derva grejo silno kviško. Ker nekdanjim grajšinam na nekterih krajih delavcov za obdelovanje polja in nogradov manjka, morajo zemljiša neobdelane pustiti.

Iz Dolenskiga 20. okt. n. Pri nas sneží danes kakor de bi se berači terkali. Mislili smo, de bo kolera bolj hitro naše dolenske kraje zapustila, pa v svojih mislih smo se prerajtali, ker ona zmeram počasi naprej leze in ljudi napada, in če en dan miruje, je

drugi ali tretji dan zato pa bolj huda. Okolj Trebniga, Mokronoga, pa tudi Šentvida in Kerke je neki na novič se prikazala. Na kvaterno nedeljo jih je v 3 vasesh v Medni peči 22 na parah ležalo. — Mošt, gost in kisel, gré po 5 gold. v srebru; še ga prodati noče, kdor ga kaj ima. — Daljni kmetje se jako pritožijo, de morajo notri v Višnjogoro k odškodni komesi hoditi, ker jim to zraven velike zamude časa tudi mnoge stroške prizadeva; potrebno bi tedaj bilo, de bi šla slavna komisija nižje dol. Prostora bo povsod dosti dobila, saj je veliko gradov, ki bi radi potrebno staniše prepustili. Pogovarjali so se, de bodo pismeno prosili viksi predsedništvo, de naj bi se komisija Višnjagorska nižje dol pamaknila in tako polajšala kmetam in grajšakam pót. — Od kar so kantonsko poglavarstvo v T— postavili, ni od ravnopravnosti ne duha ne sluha — pred je vunder včasi kak povabilni list na kmeta v slovenskim jeziku prišel, zdaj pa z nemškimi „cegeljci“ kmetje od Kajfeža do Pilatuža tekajo, de bi jim jih kdo prebiral; panazadnje morajo vunder za kak polček vina dati, zraven tega, de so eno ali pa več ur pri delu domá zamudili. Zdi se nam, de gospodje s svojimi učeno sostavljenimi dopisi clo nič ne pomislijo, komú de pišejo; prost človek kaj taciga nikakor ne more razumeti. V dokaz tega naznanimo dopis, ki ga je ni davnej neka žena prejela: „Dessen wird die Frau N. N. aus N., über einen Referatsbogensauszug, der Herr Bittsteller nach vollzogener grundbüchlicher Amtshandlung über das Original-Gesuch unter Anweisung an das k. k. Steueramt behufs der Erhebung der Gesuchsbeilagen und das Letztere durch eine ämtliche Abschrift dieses Bescheides verständiget.“ To je vunder preveč „hoch tajč“ za prostiga slovenskiga kmeta!! Doklej bodo mógli naši kmetje še zavoljo zanemarnjenja vstavnih pravíc denarje in čas zgubljeni, ker se jim po nemško pisari? — V predzadnih „Novicah“ je bilo naznanje dano, de v Ljubljani nima noben bukvar Teržaških bukev, za slovenske šole po kmetih. Kaj pa je temu vzrok? Tedej francoske, angleške in španske, in zna biti, de tudi kineške hukve se pri kterimu Ljub. bukvarju dobijo, samo slovenskih šolskih knjig ni!!! Mende vunder ni prepovedano Teržaških knjig Ljubljanskim bukvarjem prodajati? — ali so morde bukvarji tako zanikerni, de si jih ne naročé? Prosimo, de bi nam „Novice“ vzrok povedale. *)

Novičar iz Ljubljane.

V pondeljik so začeli vojaki iz Laškiga skozi Ljubljano marširati, ki so narpoprej na Dunaj upoteni, kjer bojo svoje daljne naukaze sprejeli. Noter do 13. listopada gré skorej vsaki dan 1 bataljon skozi Ljubljano — v vsim skupej mende okoli 16,000 mož. Od Ljubljane gre vse po železnici naprej. — Pridni gosp. J. Navratil dajé kratko slovensko slovnico z napeljevanjem vradne pisanja izdelovati, zlasti za sodijske

*) Poglavitni vzrok tega je po naših mislih v tem: de naši bukvarji slovenskih časopisov ne beró, v kterih bi bili zvedili potrebo in pogosto popraševanje po Teržaških šolskih bukvah, scer bi bili vunder v svoj lastni dobiček naročili Teržaških knjig. Ker pa nek Teržaška prodajavnica od postavljene nizke cene nikomur nič nehati ne more, bi se gotovo nihče ne bil pritožil, ako bi se bile v Ljubljani za kak krajcar višji prodajale. Naše deželno poglavarstvo (naprošeno zato tudi od slovenskiga društva v Ljubljani) je k našimu velikimu veselju v Ljublj. vradnim časniku 14. t. m. naznanilo ceno vsih šolskih knjig, ki se v Terstu dobijo, in je ob enim vsim šolskim vodjam in učenikom naznanje dalo, de — kdor ne more ali noče naravnost iz Tersta teh bukev naročiti, naj se oberne na Ljublj. deželno poglavarstvo ali pa na Ljublj. vodstvo ljudskih šol, po kterih se bo po postavljeni ceni naročba poskerbela. Serčna hvala zató slav. deželnimu poglavarstvu! Vred.